

دکتر محمد وحید دستگردی

پروفسور یرژی بچکا ایرانشناس چکسلواکی

پروفسور یرژی بچکا دانشمند عالی‌مقدار و ایرانشناس بزرگ چکسلواکی در شانزدهم اکتبر سال ۱۹۱۵ در پراگ چشم به جهان گشود. به ناز تحصیلات متوسطه وارد دانشکده حقوق دانشگاه شارل (Charles) در پراگ شد و در این رشته فارغ‌التحصیل آمد. سپس به دانشکده ادبیات دانشگاه شارل رفت و به تحقیق در تاریخ فرهنگ آسیای غربی پرداخت و در مکتب استادانی نامدار چون زان ریپکا (Jan Rypka) و فیلیکس تاؤر (Felix Tauer) دانش‌آموزی کرد. در سال‌های ۱۹۳۹-۱۹۴۰ بعلت اشغال کشور چکسلواکی بوسیله آلمان نازی و بسته شدن دانشگاه‌های چکسلواکی تحصیلات خود را قطع کرد.

پس از آرام شدن اوضاع به تحقیق خود ادامه داد و در سال ۱۹۴۵ باخذ درجهٔ دکترا در علم حقوق نائل آمد. پس از انجام خدمت نظام بعنوان مدرس در دانشکده ادبیات بتدریس پرداخت (۱۹۴۷-۱۹۵۲) و ضمناً در مؤسسهٔ شرق‌شناسی آکادمی علوم چکسلواکی در رشتهٔ فقه‌اللغهٔ ایرانی به تحقیق و تفحص پرداخت. در سال

۱۹۵۰ موفق به اخذ دکترا در رشته فرهنگ و ادب ایران (ایرانشناسی) شد در سال ۱۹۶۰ بادفاع از رساله علمی و بسیار تحقیقی خود «تاریخ ادبیات تاجیک از قرن ۱۶ تا دور کنونی» به کسب درجه علمی (Csc) نائل آمد. در همین زمان بتحقیق در رشته ادبیات فارسی آسیای میانه (تاجیکی و دری افغانستان) پرداخت و از اینجehت چندین بار به دو شنبه و کابل سفر کرده ماهها در آن خطه رحل اقامت افکند. همچنین برای آشنائی عمیق با فرهنگ افغانستان و شناخت دقیق آن در سال ۱۹۶۳ در «پشتون‌لند» در کابل به مطالعه و تحقیق در زبان پشتو پرداخت و در همین سال به عضویت انجمن زبان افغانستان درآمد.

پروفسور بچکا در اکثر همایش‌های که برای بزرگداشت فرهنگ ایران در نقاط مختلف جهان برگزار شده شرکت جسته و سخنرانیهای بدیع در مورد زبان و ادب ایران ابراد کرده است. مهمترین این همایش عبارتنداز: مجمع بین‌المللی شرق‌شناسان، مسکو ۱۹۶۰ - مراسم بزرگداشت پانصدمین سال تولد عبدالرحمن جامی، دو شنبه ۱۹۶۴ - مجمع بین‌المللی ایرانشناسان، تهران ۱۹۶۶ - مجمع بین‌المللی نسخ خطی، کابل ۱۹۶۷ - جشنواره باشکوه دو هزار و پانصدمین سال بنیانگذاری شاهنشاهی ایران، تهران ۱۹۷۱.

پروفسور بچکا از سال ۱۹۵۷ تا سال ۱۹۶۶ دیر اول مجله «نوی ارینت» (Novy orient) و از سال ۱۹۶۰ تا ۱۹۶۸ عضو هیئت تحریریه مجله نیوارینت - (Bimonthly New orient) بوده و از سال ۱۹۶۴ تا کنون عضو هیئت تحریریه مجله انسان‌سالی (Archiv orientální) براگ «آرخیو ارینالنی» (Archiv orientální) همیاشد. از این دانشمند بزرگ ایرانشناس ناکنون مقالات و رسالات متعددی در مورد زبان و ادبیات ایران در مجله‌های معتبر جهان انتشار یافته است که اهم آنها بشرح

زیر است .

- ۱- روابط ما با ایران، مجله «لیدوه نوینی» ۱۹۴۹.
- ۲- خدمت چکسلواکی به ایرانشناسی جهان، مجله نوی ارینت .
- ۳- آثار دانشمندان چکسلواکی درباره ادبیات فارسی و تاجیکی، مجله «شرق سرخ»، بخط تاجیکی، دوشهی سال ۱۹۵۷.
- ۴- یادداشت‌های یکی از ادبای چکسلواکی درباره پیروسلمانی «شرق سرخ» بخط تاجیکی .
- ۵- رودکی و ادبیات تاجیک «نوی ارینت».
- ۶- سال گلستان سعدی، مجله «کلوب» ۱۹۵۸.
- ۷- رودکی ۸۵۸-۱۹۵۸ «نوی ارینت» .
- ۸- مقالات جدید درباره رودکی بقلم دانشمندان روسی و تاجیک، «مجله شرق‌شناسی» ۱۹۶۰.
- ۹- مصاحبه با یان ریپکا «راهنمای کتاب» شماره‌های ۸ و ۹، ص ۶۷۲-۶۷۶.
- ۱۰- تحقیقات راجع به فرهنگ و ادبیات تاجیک در چکسلواکی .
- ۱۱- ایرانشناسی در چکسلواکی، مجله «ژرون دون» کابل ۱۹۶۳ .
- ۱۲- فرهنگ و ادبیات خاور نزدیک در چکسلواکی، پراگ ۱۹۶۳ .
- ۱۳- ادبیات تاجیکی از قرن شانزدهم تا زمان کنونی «تاریخ ادبیات ایران» بقلم پروفیان ریپکا و همکاران ۱۹۶۸ . این کتاب تاکنون بزبانهای آلمانی، انگلیسی، لهستانی، روسی ترجمه و دو مرتبه بزبان چکی چاپ و منتشر شده است .
- ۱۴- مدارس اسلامی در آسیای مرکزی «نوی ارینت» ۱۹۶۷ .
- ۱۵- تاریخچه فعالیتهای ایرانشناسی در چکسلواکی «آیندگان» ۱۳۴۸ .

- ۱۶ - دو داستان انتقادی در ادبیات ایرانی و تاجیکی « حاجی آقا » بقلم صادق هدایت و « مرگ سودخور » بقلم صدرالدین عینی « مجله شرق‌شناسی » ۱۹۷۰.
- ۱۷ - پروفسور یان ریپکا ایرانشناس چکوسلواکی « مجله ارمغان » شماره ۱۰ سال ۱۳۴۸-۵۴۵ ص ۵۵۳.

پروفسور بیچکا علاوه بر آثار فوق تقریباً ۱۲۰ نظریه علمی در مورد کتابهای ایرانی، تاجیکی، افغانی و اروپائی بزبانهای چکی، آلمانی، و انگلیسی و فارسی در مجلات معروف جهان مانند آرخیو اریتنا (Archivorientální) « شرق سرخ » « مجله شرق‌شناسی لندن » و « ارمغان » نوشته که از آثار بهم تحقیقه بشمار می‌رند.

این دانشمند ضمناً تعدادی از حکایات نویسندهای ایرانی مانند صادق هدایت، بزرگ علوی، مصطفی رحیمی و چند نمونه از فرهنگ عامه ایران را ترجمه و منتشر کرده است.

پروفسور بیچکانیز مانند استاد بزرگوارش مرحوم پروفسور ریپکا به « مجله ارمغان » علاقه فراوان دارد و مقالات تحقیقی شیوه‌ایی از وی در این مجله منتشر شده است. امیدواریم که این ارتباط و همکاری در شناساندن فرهنگ و ادبیات کهنسال و پرماهیه ایران به مردم جهان مانند گذشته استوار باشد و این دانشمند بزرگ ایرانشناس منصفاً مجله قدیم ارمغان را که پاسدار سخن و ادب اصیل ایران است با مقالات تحقیقی خود که در ایران علاقه‌مندان فراوان دارد پیوسته مزین کند.